

ΛΗΞΙΣ ΕΤΟΥΣ 1994-1995

1-6-95

Νόη μας και πάλι φέρθηκε με τη χάρη του Κυρίου σε τέρμα και της δευτέρας περιόδου στον ίδιον αυτον χώρο, και σε αυτή τη μαγευτική τοποθεσία.

Νόη κίνησε την αφοχάρδια μας όπως πάντοτε για να ευχαριστήσουμε τον εν Τριλογία Θεόν για τις πληροφορίες, συστάσεις και δωρεές Του, πνευματικές και υλικές.

Μαθητεύσαμε να μια άκρολη χρονιά στην Τριλογία, το λόγο του Θεού, που είναι πύλη ζωής και ζωής και όχι μόνο, αλλά και δύναμης και αγάπης και συνέθεσης.

Θα δηλώσει άβυσσως, ότι δεχίσαμε με το χρωκό σύνθημα της χρονιάς **Αγωνίζου τον κόπον σου** και **την πίστεως**, που είναι προσφορά του Απ. Παύλου προς τον μαθητή του Τιμόθεο και συνέθεσε και επέκτασε σε όλους μας.

Προς αυτήν την συνιστάμενη, βόνη συνιστάμενη άκαμε τα ότι μέρους δημόσιου, είτε βόνη κύρια, χωριστά, είτε βόνη χρωκός συνάξας μας, με τα επίκαιρα και εορταστικά.

Τρέφειν δυνατόν δὲ ἀναφέρει τὸς ἄλλους τὸν
ἐδικτὸν δευτέρων.

Ὁπῶς ἀναλαμβάνεται ὁ καθένας, γὰρ ἂν πετύχαιε
τὸν κατὸν ἀφῶνα τῆς πίστεως χρεώσεται πρῶτα
ἀπὸ ὅρα πενταρχία, καὶ ὑπακοή σοῦ θεοῦ δευτέρα.
καὶ ἑξῆς ἀχωνιστικὴ διδασχία. Ὅταν ὁ ἀνθρώπος
δὲν ἔχει τὴν κατὴ διδασχίαν, ἂν προσπαθῆται, καὶ ἂν
ἀχωνισθῆται πῶς δὲ μπορεῖται, πετύχει κατὰ τὸ κατ-
ἄρα, οὗ τῆς γῆς, οἱ ἄλλοι στοιχοὶ δευτέρου καὶ ἑ-
ρῶ κατὰ, αὐτοῦ καὶ γῆς, τῆς τρίτης καὶ τῆς
μετέθεν, γὰρ τῆς κατὰ τῆς γῆς, καὶ ὁ κατὰ τῆς
ἐπιβολῆς καὶ ὁμοῦς εἶναι ἂν μετὰ τῆς ἀφῶνας
ἐπέχει, ἂν μετὰ τῆς σοῦ ἰσχύος σου.

Μετὰ τὴν αὐτὰ τὰ τρία θέματα προχωροῦμε
μετὰ ὑποδοχῆς.

Κάνουμε ἄρα γὰρ τῆς ἐπιβολῆς, πὸν εἶναι εἰς
ἀπὸ τῆς πρῶτης στοιχοῦς καὶ ἑξῆς? Ὅχι ἢ
κατὰ κόβον ἐπιβολῆς, πὸν εἶναι μετὰ ἑξῆς καὶ
ἰσχύος τῆς ἀφῶνας καὶ περιορίζεται εἰς τὸν
καὶ ἀδουκτικὴν ἀφῶνας ἐπιβολῆς χωρὶς αὐ-
τὰ καὶ περιεχόμενα.

Στη συνέχεια με το δέμα της Πρωτοδικής προνοίας ηδούλη
 πως ο πρωτοδικάρχης θύος μας παρακαλούμε να πωρ
 και πάντως, όπως κάθε βήμα μας, σαν κάθε βήμα
 να δίνει να μας διακρίνει Αδελφία Μακεδονία
 μας Αδελφία.

Κάνουμε λοιπόν αίτηση να την παραστεί τον Αχού Πύρα
 να μας σαν την μας. Χωρίς αυτό, δεν γίνεται τίποτα.
~~Αυτό θα μας βυθίσει. Αυτό θα μας βυθίσει.~~
~~Αυτό θα μας βυθίσει. Αυτό θα μας βυθίσει.~~
 Πάνω πάντως να είμαστε πιστοί σαν άλλοτε
 να μας. Είναι ακόμη ένας να να την διαπονήσει.
~~Αυτό θα μας βυθίσει. Αυτό θα μας βυθίσει.~~
 να έχουμε κατόπιν, αποστολή, και να πρέπει να
 είμαστε πιστοί και σταθεροί σε αυτήν να να
 την βρεθεί ως προς, να ούτως και ποτέ
 ποιο σαν κίετο. και ο κίετος οδ μικτή
το

9. Πάνω πάντως να είμαστε πιστοί στον
 όπως ο Πρωτοδ. να έχουμε δει τον ο κίετος
 σαν δει να βρεθείς. Η αίτηση η δει η
 μας. Μισοβέγχα πράγματα είναι τινόν.

Αγαπημένοι καὶ ἀδελφοί τοῦ τρόπου δὲ ἔχουμε ἕνα
 ἕνα ἕνα συνείδησι μας. Γιατί ἕνα συνείδησι
 ἀπὸ ἡσυχίας πρὸς ἑσάς; Ἡ φωνὴ τοῦ θεοῦ μέσα
 μας, ἡ ἐπιτολὴ τοῦ ἁγίου. Ἐπομένως, ὅσοι ἔχουμε
 κατὰ τὸ θεῶν, ὅσοι ἔχουμε καὶ ἡμεῖς τῶν ἐαυτῶν
 μας καὶ ἡμεῖς τῶν ἄλλων. Ἄρα οὐδὲν πρόσβλημα.
 Ἦν τὸ ἴσο πρῶτο θεῶν ἀμαρτία, καὶ ταῦτα ἅπαντα.

Τὸ ναὶ μὴν ἔχει κανεὶς μεγάλην ἰδέαν καὶ τὸν
 εἶναι τοῦ εἶναι μὴν ἰσοπέθει. Θεῶν πρὸς
 ὁμοθυμία καὶ ἀγάπην ἰσοπέθει. Τὸ εἶναι τοῦ
 εἶναι τοῦ εἶναι μὴν ἰσοπέθει καὶ
 ἀγαπᾶται, μεγάλην πρόσβλημα. Πὰ ναὶ ἀνοι-
 χτα πάντα ἀγαπᾶται καὶ ἡμεῖς ἀγαπᾶται μας.
 Ἰσοπέθει καὶ τῶν ἐαυτῶν μας ἰσοπέθει ἡμε-
 ροῦμε. Δὲν εἶναι παύση - ἔξελξη.

Ἡ πίστις εἶναι πρόνοια τοῦ θεοῦ, καὶ εἶναι
 συνείδησι καὶ κυβερνήτι τοῦ κόσμου, ὅσοι εἶναι
 τῆ βίβλου καὶ τῆ βεβαιότητα πατρὸς καὶ πατρῶς.
 Ὡς εἶναι. Δὲν δὲ φοβήσασθε ὑποτέ ἀποχύτως.
 Ὅτι καὶ εἶναι βίβλου. Ἄνοια καὶ βίβλου καὶ καταπολε-
 σμοὶ καὶ ὅτι ἄλλο. Ὁ φοβούμενος τὸν κύριον

ζήτησαν βοήθειάν του εννοούν, γάργαρον
 ζήτησαν χρε παρακαρτίαν - όχι μόνο να το γράψω
 να με και να το έλεγε αλλά κωφώς να το γράψω
 τότε δεν θα μας εννοήσουν οι κωφώδες και οι
 τυχοφάντες που τυχόν να εννοήσουν, τότε είναι και
 αυτές μεθα στο τελεγράμματα είναι δε πάλι το
 αξιοσημειώτο. Τον κωφών των δογών κατωγράφω και
 τυχοφάντων, να εννοήσουν εμάς; Εννοούν εμάς
 εμάς ανώτεροι; Ης εμάς εμάς, να εμάς βέβαια
 και εμάς. Αφήστε τους να χενε. Σαμπύ
 πημενούν;

ενοείτε πως αν κώπων βόρην με τότε να πρ
 πει να μετανοήσω; Αλήθεια, ποιος είναι ο άνο
 βος, ποιος αναμαστικός, κανείς. Μόνον ο άβελος
 και άμωμος άνοος, άβελος, άνοος άμαρταν, άβ
 εποίησεν, άβελ άβελ άβελ άβελ άβελ άβελ
 άβελ. Επομένως, άβελ άβελ άβελ άβελ άβελ
 τότε και άβελ άβελ να μετανοήσω; όχι μόνον πρ
 άβελ άβελ άβελ άβελ να άβελ άβελ άβελ άβελ
 άβελ άβελ άβελ άβελ άβελ άβελ άβελ άβελ
 άβελ άβελ άβελ άβελ άβελ άβελ άβελ άβελ
 άβελ άβελ άβελ άβελ άβελ άβελ άβελ άβελ

Πέρι τῆς ἀμαρτανίας ἀπέναντι στὸ Θεό, στὸ Νόμο
καὶ τὸ δόγμα τῶν.

Ὁ δὲ δουλοπρεπὴς στυγερῶτατα εἶναι ἀπὸ τὰ δεκάλογα
μας καὶ τὸ ποῖός εἶναι ὁ Θεός. Τί εἶναι ὁ Θεός
ἡμῶν. Ὁχι ἀβελγῆς, εὐσεβὴς οὐκ ἀγαθός, ἢ σαρκίος
καὶ τὰ χροιάκια αὐτοῦ καὶ οὐκ οὐτε καὶ καττοίος
στὰς ἡμῶν ἀλλ'. Ἐὰν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ Θεοῦ
πῶς κληρῶς, ὁ ἁγίος καὶ ἡλικίος ἡμῶν ὁ ἁγίος
ἐκ νεότητος καὶ ἐν ὄψει ἀναμάρτητος ἀνθρώπων
ἐν τῷ ὄρει Σιναι καὶ ἐν δεξιᾷ καρδίᾳ τοῦ Πατρὸς.
Ὁ εἶναι τῶν ἐξουσιῶν ἠδὲ κροῦτος. Καὶ εἶναι
ἡμῶν ἀνεστῆ μεθ' ἡμῶν τῆς ἀνάμνησιν ἡμῶν ὅτι
ἡμῶν, ἐκκαθαριστὴ καὶ πεπαιστωτὴς ἡμῶν, ὅτι εἶ
ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ φωτός. Ὁχι ἡμῶν
τὸ εἶναι αἰσθητοὶ καὶ ἡμῶν τὸ πᾶν εἶναι. Ὁχι ἡμῶν
ἔτι τὸ βρῆκαμε ἀπὸ τῶν πατέρων ἡμῶν ἀλλ' ἡμῶν
ἔχομε προβωπτικὴν ἐπιτροπὴν καὶ βεβαιότητα ἀπὸ
αὐτῆς τῆς ὑπερβυτικῆς πραγματικότητος. Γιατί εἶναι
εἶναι ἡμῶν ἑξουσιῶν ἀναμάρτητος Πατρὸς ὅσον καὶ
ἡμῶν ἡμῶν. Γιατί τὸ νομίζομε καὶ
ἀναχωρῆσαι εἶναι ἡμῶν ὅτι ἡμῶν ὅτι

την ηδονή της δόξης του υμνο, εστω το, ποιησι χωρίς το θεός
του, εστω το παρομοίον στον ωκεανό με δόξως του
πυξίδα του.

Όταν αυτό το πηγάδι μας και το γούρμε τότε
βουδιστι δα εμάρεσε εδώ ημεις. Η εδουητος-χαρα
πρέπει να το γυμνα καταταξω εμάς. Μια καταταξι
ση μόνιμη και σταθερή. Για το μοναχικό της
εδουητας και της εν κυρίω χαραξ, είναι το ίδιο
πάλι οδοντες στον κύριο, εστω Αδτος είναι η
τηνη της.

Ότε οπωσδήποτε θα μας διακρίνει το δώρο
ρος της ομορφιάς. Δεν θα ντε επιμαθε να ομο-
λογηθούμε κύρια των δεικτων, ε ομολογη
και ακουθόμεν και πιστευόμεν.

Η παρηγορία είναι το εγκόνημο του πιστω. Το
σημα της ημερομηνίας του. Η χρονοσφαιρα χωρίς παρ-
ρηγορία είναι εσπρονος, δηλαδή να σταθμεσει
φορμας του ημερομηνίας της βαδισιας του θεου.
και είναι εδουητος ο εδουητος, πάλι εδουητος το γυμνα
και περιφρονουν, ως εδουητες, να παρηγορηθουντα διαφα-
ρησι και εδουητος, εδουητες εδουητες του καλου

ακού της αγάπης, που τραβιούνται τα ίδια και τα ίδια να νολύθουν μειωμένοι. Αλλά η αντίστροφη των δεβών, είναι η πιο καθοριστική παχίδα σε όλο της παραγωγής του πιτσι

Εάν είστε δευδοτικός επιθυμώ να ενταχθεί. Τα πάντα είναι εδότες, συζητάμε τον Πωλητή και μιμωμένα την γεννάδα, εκείνων και τα άλλα τα πάντα, για να κατέχουν την εκείνη, δεβωμένων προσοχήν οι συνιδιώτες το πέλαος του παρόντος δια διατάσσεται και τις των ακριβοτιμών απέναντι καταστήσει και των επιτηρημένων αγαθών της αξίας του χρεώσ, βίου επιτηρητών.

Τα πάντα, λοιπόν, όλα αυτά της συζητήσεως και της μίμωδας με τον Πωλητή, τα χρεώσ και εκέρσους και υπέρσους αυτή η γυχή, ώστε απορροφώντας, τα δέματα του σπιν παρτα της γυτής του να μεταβούμε να περδούμε και τις το πέλαος από το βίον και να φιδούμε βωοι και αβραβας στο μέγχο και αττανεμο χιμάνι και να αξιω-τούμε να απορροφούμε όλα εκείνα τα αβραβας υποδοχεται οθως βεδωσ βωστω συμφωνα με τις ερωτές του.

Να τελευτήσουμε τώρα με μια προσέχη—

Κύριε, Σέ εὐχαριστοῦμε ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδίας
γὰρ ἡμεῖς ἀκόμη, ὡς καὶ πάλαι, ἔχουμε ἀξιώσει καὶ ἐφέτος νὰ ἐκτελέσωμε
μετὰ τὴν ἐξομολόγησίν σου τῶν ἁμαρτιῶν σου καὶ τῶν ἁμαρτιῶν
κατοῦν, ἐπειδὴ ἐξομολογήσαμε τὰ βήματα αὐτῶν σου **ἐξομολογήσαμε**
εἰς τὰ πνεύματα τῆς ἀνομιᾶς γὰρ νὰ κινῶμεν
τὴν δίκην σου ὁδοῦν βασιλείας καὶ ὁδοῦν.

Σέ παρακαλοῦμε κύριε, κἀνε νὰ νοιώθωμε
καὶ ἐμεῖς τὴν ἀνάμνησιν νὰ μετασώθωμε τὸ γένος
σου κατέχουμε τὴν ἀληθείαν σου ἡμεῖς οὐκ ἔχομε
γὰρ νὰ ἐπιπαροῦμε **μετὰ παρηγορίαν** νὰ
Σέ ἐκτενοῦμε **ἐξομολογῶμεν τὴν βασιλείαν σου**
ἐν ὅσῳ εἶς καρδίαν. Σέ εὐχαριστοῦμε γὰρ Σέ
προσδοκῶν χωρὶς νὰ Σέ Σέρον. Πού Σέ
ἐπινοοῦνται χωρὶς νὰ Σέ γινώσκουν. Πού
Σέ πιστεύουν χωρὶς νὰ Σέ ἀποθνήσκουν.

Εὐχαριστοῦμε τὴν βασιλείαν σου μετὰ τὰς
ἀγαθὰ βήματα ὅσων πρὸς ἑσένα κύριε,
ὡς ὡς τὸν κόσμον? καὶ ὡς ἄλλοτε καὶ ἐμεῖς
ἀνυμνοῦμε σε ἐκείνους, πού νὰ κερταίνε τὸ γένος
ἐπὶ τῶν θυμῶν σου **ἐπὶ τῶν θυμῶν σου**
τῆς ἀδικίας.

Ακόμη δε παρακαλούμε κυρία Δέσπο, κρατήστε μας
χέρους βωμικά και ηυχικά, ενώ την περίοδο
του καλοκαιριού. ΗΠΕΣ, ΡΑΣ, ΗΠΡΟΣΑ, ΜΑΣ, ΟΡΗΓΟΣ
και ΓΩΖΑΚΙΑΣ και προσάτης. ΣΑΣ, ΟΠΟΙΕΣ ΔΥΣΚΟΛΕΣ
47 ΣΑΣ, ΟΠΟΙΕΣ ΚΑΤΑΘΕΤΕΣ, ΣΑΣ, ΟΠΟΙΟΥΣ ΚΑΝΟΝΟΥΣ!
Η ΠΡΟΣΑΤΗ ΗΜΕΙΝ ΤΟΙΣ ΑΜΑΡΤΙΑΙΟΙΣ ΚΑΙ ΕΛΕΘΕΡΟΝ ΗΜΕΙΣ
και ΟΣΤΩΣΕ ΜΑΣ ΠΑΡΑΝΑ ΑΝΤΑΝΘΡΩΠΟΝ, ΟΛΟΙ ΜΑΧΗ ΒΩΜΑΙ ΚΑΙ
ΔΕΒΑΒΕΙΣ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΚΑΚΟ, ΚΑΤΑ ΤΗ ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΔΟ, ΜΕΤΕ ΤΙΣ
ΔΙΑΚΟΠΕΣ, ΣΕΝ ΊΔΙΟ ΠΑΝΤΑ ΧΩΡΟ, ΩΣΤΕ ΜΕΤΑ ΨΥΧΗ ΒΩ
ΑΡΧΑΝΤΕΣ ΚΑΤΑΝΤΩ ΒΩΜΕΝ, ΟΙ ΠΟΛΥΤΕΣ ΕΙΣ ΑΝΤΕΡΑ ΑΣΤΕΡΑ, ΕΙΣ
ΜΕΤΕΝ ΗΜΕΙΣ ΤΩ ΤΑ ΜΕΛΗΤΑΣ, ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΧΑΝΤΩ ΒΑΒΑΡΩΝ.
Αμήν

Ευχαριστών Α' Σουλίου Γ. Γ. 16-6-95